

Zaak C-334/22

Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing overeenkomstig artikel 98, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie

Datum van indiening:

23 mei 2022

Verwijzende rechter:

Sąd Okręgowy w Warszawie (Polen)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

25 februari 2022

Verzoekende partij:

Audi AG

Verwerende partij:

GQ

Voorwerp van de procedure in het hoofdgeding

Vordering van Audi AG wegens inbreuk op door een Uniemerkt verleende uitsluitende rechten.

Voorwerp en rechtsgrondslag van het verzoek om een prejudiciële beslissing

Uitlegging van artikel 14, lid 1, onder c), alsmede artikel 9, lid 2, en artikel 9, lid 3, onder a), van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2017 inzake het Uniemerkt (hierna ook: „verordening 2017/1001”) – Rechtsgrondslag: artikel 267 VWEU.

Prejudiciële vragen

Krachtens artikel 267 VWEU verzoekt de verwijzende rechter het Hof [OMISSIS] om een prejudiciële beslissing over de volgende vragen:

a) Moet artikel 14, lid 1, onder c), van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2017 inzake het Uniemark aldus worden uitgelegd dat het eraan in de weg staat dat de houder van een merk / een rechterlijke instantie een derde verbiedt om in het economische verkeer voor reserveonderdelen voor auto's (afdekkingen voor radiateurs/grilles) gebruik te maken van een teken dat identiek is aan een Uniemark of door zijn gelijkenis daarmee verwarring wekt, indien dit teken een element vormt voor de bevestiging van een auto-accessoire (een embleem dat een Uniemark weerspiegelt) en:

- het vanuit technisch oogpunt mogelijk is om op het betreffende reserveonderdeel (de afdekking voor een radiator/grille) een origineel embleem dat een Uniemark weerspiegelt aan te brengen zonder dat daarop een teken wordt gereproduceerd dat identiek is aan het betreffende Uniemark of door zijn gelijkenis daarmee verwarring wekt;

of

- het vanuit technisch oogpunt niet mogelijk is om op het betreffende reserveonderdeel (de afdekking voor een radiator/grille) een origineel embleem dat een Uniemark reproduceert aan te brengen zonder dat daarop een teken wordt gereproduceerd dat identiek is aan het betreffende Uniemark of door zijn gelijkenis daarmee verwarring wekt?

Indien een van de onder a) geformuleerde vragen bevestigend wordt beantwoord:

b) Aan de hand van welke beoordelingscriteria moet in dergelijke gevallen worden vastgesteld of het gebruik van het Uniemark in overeenstemming is met de eerlijke gebruiken in handel en nijverheid?

c) Moeten artikel 9, lid 2, en artikel 9, lid 3, onder a), van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2017 inzake het Uniemark aldus worden uitgelegd dat een merk dat een element is van de vorm van het betreffende reserveonderdeel, bij gebreke van een clause in verordening 2017/1001 die het equivalent is van de reparatieclause van artikel 110, lid 1, van verordening (EG) nr. 6/2002 van de Raad van 12 december 2001 betreffende gemeenschapsmodellen, geen aanduidende functie vervult?

d) Moeten artikel 9, lid 2, en artikel 9, lid 3, onder a), van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2017 inzake het Uniemark aldus worden uitgelegd dat een element voor de bevestiging van een merk dat naar zijn vorm een Uniemark weerspiegelt of door zijn gelijkenis daarmee verwarring wekt, indien dat een element is van de vorm van een auto-onderdeel, bij gebreke van een clause in verordening 2017/1001 die het equivalent is van de reparatieclause van artikel 110, lid 1, van verordening (EG) nr. 6/2002 van de Raad van 12 december 2001 betreffende gemeenschapsmodellen, niet kan worden beschouwd als een merk dat een aanduidende functie vervult, ook al is het identiek aan een Uniemark of wekt het door zijn gelijkenis daarmee verwarring? [OMISSIS]

Aangevoerde bepalingen van Unierecht en rechtspraak van het Hof

Artikel 9, lid 2, artikel 9, lid 3, artikel 14, lid 1, onder c), en artikel 130, lid 1, van verordening 2017/1001;

Artikel 110, lid 1, van verordening (EG) nr. 6/2002 van de Raad van 12 december 2001 betreffende gemeenschapsmodellen (hierna: „verordening nr. 6/2002”);

Arrest van 20 december 2017, Acacia en D’Amato, C-397/16 en C-435/16, EU:C:2017:992 (hierna: „arrest Acacia”);

Beschikking van 6 oktober 2015, Ford Motor Company, C-500/14, EU:C:2015:680 (hierna: „beschikking Ford”);

Arrest van 17 maart 2005, Gillette Company en Gillette Group Finland, C-228/03 EU:C:2005:177 (hierna: „arrest Gillette”);

Arrest van 23 februari 1999, BMW, C-63/97, EU:C:1999:82 (hierna: „arrest BMW”);

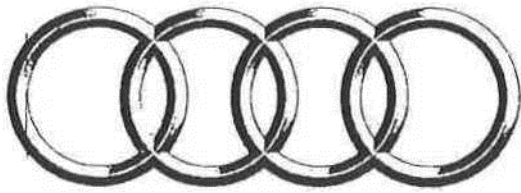
Arrest van 4 november 1997, Parfums Christian Dior, C-337/95, EU:C:1997:517 (hierna: „arrest Dior”)

Aangevoerde bepalingen van nationaal recht

Ustawa-Prawo własności przemysłowej (wet op de industriële eigendom) van 30 juni 2000 (Dz. U. 2021, volgnr. 324, geconsolideerde tekst) – artikelen 286 en 296.

Korte uiteenzetting van de feiten en de procedure

- 1 Ten behoeve van de onderhavige prejudiciële procedure is de verwijzende rechter uitgegaan van de volgende feiten.
- 2 Verzoekster, AUDI AG, gevestigd te Ingolstadt (DUITSLAND), is houdster van de uitsluitende rechten die verbonden zijn met het hieronder afgebeelde Uniemerkt, dat onder nummer 000018762 onder meer in klasse 12 van de classificatie van Nice (voertuigen, reserveonderdelen, auto-accessoires) is geregistreerd. Het betreft een teken waarin de vier op dat teken afgebeelde cirkels (ringen) of de twee centrale cirkels (ringen) elkaar overlappen. Het heeft een sterk onderscheidend vermogen, is in Polen algemeen bekend en wordt ondubbelzinnig in verband gebracht met de onderneming van verzoekster.

- 3 Verweerder, GQ, houdt zich bezig met de verkoop van reserveonderdelen voor auto's. Hij verkoopt hoofdzakelijk waren aan andere ondernemers (distributeurs) en verkoopt niet aan consumenten. In de jaren 1986-2017 heeft verweerder via zijn website afdekkingen voor radiateurs (zogenoemde grilles of koelroosters) te koop aangeboden. Deze afdekkingen waren aangepast aan en bestemd voor oude Audi-modellen.
- 4 Op de afdekkingen was plaats voor de drager van het originele beeldmerk (embleem) van de autofabrikant, dat wil zeggen voor bevestigingsmiddelen met de uiterlijke verschijningsvorm van het merk van verzoekster. In 2017 is verzoekster van start gegaan met het inleiden van vorderingen tegen verweerder om een einde te maken aan het te koop aanbieden van niet-originele reserveonderdelen, waarvan bepaalde delen (gedeeltelijk of volledig) de vorm van verzoeksters merk weerspiegelen. Hoewel verweerder de verkoop van dit soort reserveonderdelen sinds 2017 gaandeweg heeft gestaakt, heeft hij in afwachting van de gerechtelijke beslechting van de gedingen besloten om exemplaren van de litigieuze koelroosters te importeren.
- 5 Bij dagvaarding van 5 mei 2020 heeft verzoekster gevorderd verweerder te verbieden om niet van AUDI AG afkomstige afdekkingen met een teken dat identiek is aan of gelijkenis vertoont met zijn Uniemark in te voeren, te koop aan te bieden en in de handel te brengen of er reclame voor te maken en 70 dergelijke door de douane in beslag genomen afdekkingen voor de koelsystemen van auto's te laten vernietigen.
- 6 Verweerder wil evenwel doorgaan met de verkoop van deze onderdelen aangezien dit naar zijn mening geen inbreuk maakt op verzoeksters rechten. De betreffende verkoopbeperking is volgens hem tijdelijk van aard en hij is van mening dat deze beperking zal duren totdat de aanhangige rechtszaken zijn beslecht. Bovendien worden de door hem geïmporteerde koelroosters niet door Poolse Audi-dealers te koop aangeboden. Zij worden in beperkte hoeveelheden verkocht en de verkoop ervan is voor verweerder niet van groot economisch belang. Verweerder tracht aldus een sterke positie op de Poolse auto-onderdelenmarkt te handhaven en gaat ervan uit dat hij wat dit assortimentstype betreft reserveonderdelen voor alle mogelijke modellen tracht te verkopen. In de loop van de procedure heeft hij verwezen naar de praktijk van andere autofabrikanten om zich niet te verzetten tegen de verkoop van afdekkingen voor radiateurs met een gedeelte dat doet denken aan het originele embleem en waarop dit embleem kan worden bevestigd. Hij heeft foto's van afdekkingen voor de koeling van auto's overgelegd voor 17 modellen van dergelijke automerken, waaronder Opel, Volkswagen, Mitsubishi, Mazda, Volvo, Peugeot, Kia, Honda en Hyundai. Daarbij heeft hij erop gewezen

dat de fabrikanten van deze modellen nooit bezwaar hebben gemaakt tegen de praktijk van het verkopen van auto-onderdelen met middelen voor de bevestiging van merken.

- 7 Verzoekster heeft erop gewezen dat verweerder gerechtigd is tot het aanbieden van koelroosters waarvan de uiterlijke verschijningsvorm en de technische parameters overeenstemmen met de originele auto-onderdelen, op voorwaarde dat op deze roosters geen bevestigingsonderdeel zit dat naar zijn vorm overeenstemt met het betreffende merk.
- 8 De verwijzende rechter heeft ambtshalve twijfels geuit over de uitlegging van het Unierecht en heeft partijen daarvan op de hoogte gesteld. Partijen hebben uiteenlopende standpunten ingenomen over de noodzaak tot uitlegging van dit recht en over de gebieden waarop deze uitlegging betrekking dient te hebben.

Voornaamste argumenten van partijen in het hoofdgeding

- 9 Volgens verzoekster is het in deze zaak van cruciaal belang om uitlegging te verschaffen over artikel 14, lid 1, onder c), van verordening 2017/1001 en over de wijze van opvatting van de daarin over het gebruik van het Uniemerkt gehanteerde zinsnede „met het oog op de identificatie van of de verwijzing naar waren of diensten als die van de houder van dat merk”. De bestaande rechtspraak van het Hof, zoals de arresten BMW en Gillette, is in deze zaak niet van toepassing, omdat daarin het uitgangspunt centraal staat dat het merk wordt gebruikt ter aanduiding van een bestemming. Het was de bedoeling van de Uniewetgever om de daarmee tot uitdrukking gebrachte uitzondering, zoals aangegeven door de woorden „in het bijzonder”, ook te laten slaan op andere gevallen dan de aanduiding van een bestemming. Daarentegen moet hoe dan ook worden onderzocht of dit gebruik in overeenstemming is met de eerlijke gebruiken in nijverheid en handel. Volgens verzoekster betreft het een algemene uitzondering op het algemene beginsel van bescherming van uitsluitende rechten die strikt moet worden uitgelegd, zoals blijkt uit de in de bewoordingen van deze bepaling opgenomen voorwaarde van „noodzakelijkheid”. Van een beperking van het uitsluitende recht in de zin van dit artikel kan slechts sprake zijn wanneer het gebruik van het merk op het koelrooster (in de vorm van een groef of reliëf) de enige mogelijke technische oplossing is.
- 10 Volgens verzoekster legt de in de genoemde bepaling opgenomen uitzondering op het beginsel van bescherming van uitsluitende rechten de bewijslast op twee punten bij de fabrikant/distributeur van het niet-originele reserveonderdeel. Deze fabrikant dient ten eerste aan te tonen dat het litigieuze gedeelte van een dergelijk reserveonderdeel slechts een technische en geen voor een merk kenmerkende functie vervult, en ten tweede dat hij technisch gezien geen andere mogelijkheid heeft om het embleem op de grille/koeling aan te brengen dan met gebruikmaking van een bevestigingsonderdeel waarin dat Uniemerkt is verwerkt. Om zich op basis van dat artikel te kunnen beroepen op gebruik van het merk dat op het rooster van

een dergelijke koeling is aangebracht teneinde er een embleem op aan te brengen en het voertuig aldus zijn oorspronkelijke uiterlijke kenmerken terug te geven dient een derde aan te tonen dat dit gebruik uitsluitend functioneel van aard en noodzakelijk is en dat het vanuit technisch oogpunt de enige mogelijke wijze van aanbrenging van het oorspronkelijke embleem is.

- 11 Indien de onder a) gestelde vraag bevestigend wordt beantwoord, moet volgens verzoekster worden vastgesteld welke criteria door de aangezochte rechter moeten worden gehanteerd om te beoordelen of dit gebruik in overeenstemming is met de eerlijke gebruiken in nijverheid en handel. Bij de vaststelling van deze criteria moet rekening worden gehouden met het belang van de merkhouder, en in het bijzonder met omstandigheden zoals het feit dat deze geen invloed heeft op de totstandkoming van het betreffende auto-onderdeel, op de uiterlijke verschijningsvorm en de kwaliteit ervan en, bijgevolg, op de veiligheidseisen, het feit dat hij geen controle kan uitoefenen op het gebruik van het betreffende merk (het bevestigingsonderdeel) en het risico dat potentiële niet-professionele kopers worden misleid en de indruk krijgen dat het bevestigingsonderdeel, dat identiek is aan het betreffende merk of door zijn gelijkenis daarmee verwarring wekt, een herkomstaanduiding (Audi-merk) is. Aangezien het Uniemark van Audi een gereputeerd merk is, moet bescherming worden geboden ten aanzien van de omstandigheid dat het publiek dit merk in zekere mate met een hoge productkwaliteit associeert en ontstaat het gevaar dat het merk wordt „overschaduwde” of „aangetast” door de mogelijke slechte kwaliteit van het litigieuze koelrooster/de litigieuze grille.
- 12 Verweerder heeft vraagtekens geplaatst bij het bestaan van de basisvoorwaarde voor bescherming als bedoeld in artikel 9, lid 2, van verordening 2017/1001, namelijk dat sprake is van „het gebruik van een teken”. Hij is van mening dat de plaats op het koelrooster voor de bevestiging van het embleem slechts een technische functie vervult en dat dit door de gemiddelde omzichtige en oplettende consument ook als zodanig wordt waargenomen. De vorm van de plaats waar het embleem kan worden bevestigd wordt door het publiek niet opgevat als een aanduiding van de herkomst van de waar, maar als een noodzakelijk bestanddeel van elk reserveonderdeel dat bedoeld is om de reparatie van een voertuig mogelijk te maken door het zijn oorspronkelijke uiterlijke kenmerken terug te geven.
- 13 Onder verwijzing naar punt 43 van de beschikking Ford betoogt verweerder dat deze beschikking, volgens welke de reparatieclausule van het modellenrecht niet naar analogie in het merkenrecht kan worden toegepast, niet uitsluit dat bij de uitlegging van de relevante bepalingen van het merkenrecht, zoals de artikelen 9 en 14 van verordening 2017/1001, rekening wordt gehouden met het mededingingsbevorderende doel van de reparatieclausule.
- 14 Bij de uitlegging van dergelijke bepalingen moet rekening worden gehouden met het feit dat elke vorm van mededinging afhankelijk is van de mogelijkheid voor onafhankelijke marktdeelnemers om reserveonderdelen te vervaardigen en te distribueren die bedoeld zijn om aan een samengesteld voortbrengsel zijn

oorspronkelijke uiterlijke kenmerken terug te geven. Voor het geval van voorlegging van een vraag aan het Hof heeft verweerder onder meer verzocht om uitlegging van artikel 9, lid 2, van verordening 2017/1001 en om beantwoording van de vraag of, in het geval van vervaardiging of distributie van niet-originele reserveonderdelen voor auto's, meer bepaald afdekkingen voor radiateurs met een plaats die bestemd is voor het aanbrengen van de drager van een origineel beeldmerk (embleem) van de autofabrikant, namelijk als daartoe vormgegeven onderdeel van de betreffende afdekking, sprake is van een vorm van gebruik van een teken voor waren in de zin van artikel 9, lid 2, van verordening 2017/1001.

Korte uiteenzetting van de motivering van de verwijzing

- 15 Het staat aan de verwijzende rechter zich uit te spreken over de gegrondheid van de vordering tot bescherming van het door het betreffende Uniemerk aan verzoekster verleende uitsluitende recht.
- 16 De beslissing van de rechter is afhankelijk van de vaststelling of de bescherming van het aan het merk verbonden uitsluitende recht zich ook uitstrekt tot middelen waarmee het betreffende teken wordt bevestigd op het auto-onderdeel en waarvan de uiterlijke verschijningsvorm tevens identiek is aan met het betreffende merk of door zijn gelijkenis daarmee verwarring wekt. Per definitie zijn de litigieuze auto-onderdelen geschikt om er merken op aan te brengen. Deze merken kunnen alleen van de merkhouders afkomstig zijn. Tegen verweerder is nooit het bezwaar gemaakt dat hij gebruikmaakt van voorwerpen die een merk (als zodanig) weerspiegelen.
- 17 De verwijzende rechter verwijst naar artikel 110, lid 1, van verordening nr. 6/2002 (de zogenoemde „reparatieclausule”), waarin is bepaald dat er, totdat op voorstel van de Commissie wijzigingen van deze verordening van kracht worden, geen bescherming als gemeenschapsmodel bestaat voor een model dat een onderdeel vormt van een samengesteld voortbrengsel dat in de zin van artikel 19, lid 1, wordt gebruikt voor de reparatie van dit samengestelde voortbrengsel om het de oorspronkelijke uiterlijke kenmerken terug te geven.
- 18 De rechter merkt op dat verordening 2017/1001 geen equivalent van dit artikel bevat. Zowel in het geval waarin de houder van een op een auto-onderdeel aangebracht merk tegelijkertijd houder van een gemeenschapsmodel is als wanneer de fabrikant van het originele onderdeel slechts houder is van een merk moeten de gevolgen van het niet-bestaan van een dergelijk equivalent worden onderzocht. In beide gevallen gaat het erom of het aan het merk verbonden uitsluitende recht de vervaardiging en de verkoop van een reserveonderdeel door andere marktdeelnemers kan beletten.
- 19 Volgens de verwijzende rechter bestaat de betekenis van de „reparatieclausule” erin dat de fabrikant van een niet-origineel onderdeel, wanneer aan bepaalde voorwaarden is voldaan, gerechtigd is om dit onderdeel te vervaardigen hoewel sprake is van bescherming van een gemeenschapsmodel. Wanneer de fabrikant

van het originele onderdeel geen bescherming uit hoofde van een gemeenschapsmodel geniet, vloeit de mogelijkheid voor andere marktdeelnemers om de betreffende reserveonderdelen te vervaardigen simpelweg voort uit de vrijheid van vestiging. De aan een merk verbonden bescherming kan aan de houder van het merk derhalve geen ruimer uitsluitend recht verlenen dan de cumulatieve bescherming uit hoofde van een merk en een gemeenschapsmodel.

- 20 Blijkens de beschikking Ford kan de „reparatieclausule” niet naar analogie in het merkenrecht worden toegepast. De twee tot op heden gedane uitspraken van het Hof over de interactie tussen het modellenrecht en het merkenrecht hebben betrekking op situaties die slechts gedeeltelijk gelijken op de onderhavige zaak. De verschillen houden verband met het ontbreken van het aspect van bescherming van een gemeenschapsmodel en met het ontbreken van het aspect van het gebruik van een merk als zodanig. De oplossingen in deze zaken nemen de twijfels betreffende de uitlegging van verordening 2017/1001 niet volledig weg.
- 21 In de beschikking Ford, die betrekking had op de verkoop van wielloppen waarop telkens het merk van een autoconstructeur, waaronder het merk Ford, getrouw was gereproduceerd en waarin sprake was van het gebruik van een merk op een niet-origineel auto-onderdeel, heeft het Hof geoordeeld dat een dergelijke handelwijze inbreuk maakt op het aan het betreffende merk verbonden uitsluitende recht en dat deze handelwijze niet wordt gerechtvaardigd door de reparatieclausule. In het arrest Acacia ging de aandacht van de rechterlijke instanties uit naar de verkoop van autovelgen in aluminiumlegering die identiek waren aan velgen waarvan de bescherming voortvloeit uit gemeenschapsmodellen waarvan Audi en Porsche houdsters zijn. De te koop aangeboden autovelgen in aluminiumlegering waren evenwel niet voorzien van merken van Audi en Porsche maar van het merk van de fabrikant WSP Italy (en sommige waren in het geheel niet voorzien van een merk).
- 22 Volgens de verwijzende rechter heeft de advocaat-generaal in de zaak die tot het arrest Acacia heeft geleid bij het zoeken naar een oplossing voor het probleem van de verkoop van niet-originele onderdelen waarop het merk van de fabrikant van de originele onderdelen is aangebracht, een „ondogmatisch” standpunt ingenomen door voor te stellen dat uit de omstandigheid dat op een dergelijk onderdeel gebruik wordt gemaakt van een merk van de fabrikant van het niet-originele onderdeel niet volgt dat sprake is van een model dat op belangrijke punten verschilt. Dit was een goede poging om uit de impasse te geraken die er volgens deze rechter in bestaat dat de werkingssfeer van artikel 110, lid 1, van verordening nr. 6/2002 tot nul wordt herleid wanneer de fabrikant van een niet-origineel onderdeel geen gebruik mag maken van het merk van de fabrikant van het originele onderdeel en tegelijkertijd niet gerechtigd is om zijn eigen teken te gebruiken of om onderdelen zonder teken of met zijn eigen teken te vervaardigen en te koop aan te bieden.
- 23 In het arrest Acacia is het Hof niet ingegaan op de vraag wat de invloed is van de wijziging van een op een reserveonderdeel aangebracht merk op de uiterlijke

verschijningsvorm ervan. Hij heeft aangegeven dat de „reparatieclausule” uitsluitend van toepassing is op onderdelen van een samengesteld voortbrengsel die visueel identiek zijn aan de originele onderdelen. Ieder gebruik van een onderdeel dat niet bedoeld is om het samengestelde voortbrengsel de uiterlijke kenmerken terug te geven die het had bij het in de handel brengen ervan is dus uitgesloten. Dit is met name het geval wanneer het reserveonderdeel wat de kleur of de afmetingen ervan betreft, niet overeenkomt met het originele onderdeel of wanneer de uiterlijke kenmerken van het samengestelde voortbrengsel zijn gewijzigd sinds het in de handel brengen ervan. Het Hof heeft evenwel geen uitspraak gedaan over de gevolgen van de wijziging van een merk (de vervanging ervan door een ander of de verwijdering van het „originele”) voor de beoordeling van de vraag of sprake is van een identieke uiterlijke verschijningsvorm van het betreffende onderdeel, zodat de toepassing van de reparatieclausule gerechtvaardigd is.

- 24 De verwijzende rechter vraagt zich af of het latere arrest Acacia geen aanleiding geeft om de beschikking Ford anders te lezen, in die zin dat niet wordt verhinderd dat andere fabrikantenreserveonderdelen vervaardigen en te koop aanbieden, zowel met als zonder gebruik van een merk. Dat het Hof in het arrest Acacia heeft benadrukt dat het reserveonderdeel, om aanleiding te geven tot toepassing van de reparatieclausule, uit visueel oogpunt dezelfde uiterlijke kenmerken dient te hebben als het onderdeel dat oorspronkelijk in het samengestelde voortbrengsel was verwerkt bij het in de handel brengen van dit voortbrengsel, impliceert dat de beschikking Ford restrictief moet worden uitgelegd. Wellicht dient de oplossing van de beschikking Ford uitsluitend betrekking te hebben op de bijzondere categorie auto-onderdelen en -accessoires van de wieldoppen (gelet op het enigszins afwijkende want decoratieve en niet technische karakter ervan).
- 25 Hoewel verordening 2017/1001 niet door de toepassing naar analogie van artikel 110, lid 1, van verordening nr. 6/2002 kan worden aangevuld, is het niettemin mogelijk dat de onvervalste mededinging door middel van een passende uitlegging van artikel 9 van verordening 2017/1001 wordt beschermd, namelijk door ervan uit te gaan dat een merk dat op een ander onderdeel dan een autovelg is aangebracht, wordt geacht geen aanduidende functie te vervullen. Het is evenwel niet zeker of de bestaande rechtspraak van het Hof zo mag worden gelezen. Volgens de verwijzende rechter zijn de twijfels [waarop de onder c) geformuleerde vraag betrekking heeft] nog groter wanneer de houder zich uitsluitend beroept op het uitsluitende recht dat verbonden is aan een merk en niet cumulatief op het recht dat verbonden is aan een merk en een gemeenschapsmodel.
- 26 Bij de verwijzende rechter is, ditmaal onder invloed van het arrest Dior, twijfel gerezen over de vraag of een merkrecht afbreuk kan doen aan het streven naar onvervalste mededinging en aan het belang van de consument om te kunnen kiezen tussen de aankoop van een origineel en een niet-origineel auto-onderdeel, wanneer vaststaat dat het te koop aanbieden van dergelijke niet-originele onderdelen als zodanig (ongeacht de context van het merk) rechtmatig is.

- 27 Dezelfde overwegingen en twijfels [waarop de onder d) geformuleerde vraag betrekking heeft] zijn van toepassing op een situatie waarin een onderdeel voor de bevestiging van een merk niet wordt beschouwd als merk, hoewel het de vorm daarvan weerspiegelt of er een verwarringwekkende gelijkenis mee vertoont. Hoewel dit vraagstuk geen verband houdt met de feiten van de onderhavige zaak, lijkt het bij gebreke van een equivalent van de „reparatieclausule” in verordening 2017/1001 onjuist om een uitlegging te hanteren die het beginsel van bescherming van de mededinging volledig tenietdoet door van het merkenrecht een mechanisme te maken waardoor de vervaardiging van niet-originele onderdelen wordt belet.
- 28 Zelfs indien wordt aangenomen dat het bevestigingsonderdeel een aanduidende functie vervult, rijzen twijfels [waarop de onder a) geformuleerde vraag betrekking heeft] over de vraag of artikel 14, lid 1, onder c), van verordening 2017/1001 een afzonderlijke grondslag vormt voor de toelaatbaarheid van het aanbrengen van een met een merk identiek teken of een teken dat door zijn gelijkenis daarmee verwarring wekt en een bevestigingselement voor een merk vormt, alsmede twijfels [waarop de onder b) geformuleerde vraag betrekking heeft] over de vraag welke beoordelingscriteria in dergelijke gevallen moeten worden gehanteerd om te kunnen vaststellen of het gebruik van het Uniemerk in overeenstemming is met de eerlijke gebruiken in nijverheid en handel. In geding is of de in de betrokken sector bestaande praktijk aan de basis kan liggen van een uitbreiding of een beperking van de omvang van de bescherming van een uitsluitend recht. In dit geval moeten de belangen van de merkhouders (met name wanneer hij houder van een gereputeerd merk is) worden afgewogen tegen die van de fabrikant van de niet-originele onderdelen. Mogelijkerwijs is ook de omvang van de informatie over de herkomst van de betreffende onderdelen en de omstandigheden waarin deze informatie aan potentiële kopers wordt verstrekt relevant.
- 29 De verwijzende rechter neigt eerder naar het oordeel dat de juiste wijze om de voorgelegde twijfels weg te nemen erin bestaat uitlegging te verschaffen over artikel 9 van verordening 2017/1001. Hij stelt voor om de onder c) en d) geformuleerde vragen bevestigend te beantwoorden. Voor het geval dat het Hof van oordeel is dat de juiste wijze om de geuite twijfels weg te nemen erin bestaat uitlegging te verschaffen over artikel 14 van deze verordening, stelt hij voor om de onder a) geformuleerde vraag bevestigend te beantwoorden.